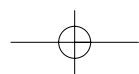

BEELDKWALITEITSPLAN
MEEERRIJK

20 JUNI 2003

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Colofon

William Properties

Hofplein 20
postbus 1012
3000 ba rotterdam
T 010 206 46 46
F 010 206 46 56
E info@williamproperties.nl
I www.williamproperties.nl

v.o.f. Zeshoven onder penvoerderschap van Bouwbedrijf Gebr. van Wanrooy b.v.

Broekstraat 2
postbus 4
5386 zg geffen
T 073 534 04 19
F 073 534 04 67
E projectontwikkeling@vanwanrooy.nl
I www.zeshoven.nl

VHP

stedebouwkundigen +
architecten +
landschapsarchitecten
prins hendrikkade 14
postbus 9031
3007 aa rotterdam
T 010 452 07 44
F 010 453 24 54
E vhp@vhp.nl
I www.vhp.nl

Projectteam VHP s + a + i

Ernst van Rijn	architect / stedenbouwkundige / projectleider
Oriol Casas Cancer	architect / stedenbouwkundige
Paul Kersten	landschapsarchitect
Mintske Sijsma	ontwerper landschap
Erik Rutgers	grafisch vormgever

rotterdam, 20 juni 2003
projnr.: 4540.1f

William
Properties

ZESHOVEN
bouw- en ontwikkelingsmaatschappij voor Meerhoven

vhp

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Inleiding

Het voorliggende Beeldkwaliteitsplan Meerrijk is een verdere uitwerking en aanscherping van de Beeldkwaliteitsvisie zoals die is opgenomen in het Masterplan Meerrijk van juni 2002. Samen met het Stedenbouwkundig Voorlopig Ontwerp en het Beheerplan vormt het Beeldkwaliteitsplan de basis voor de vast te stellen Samenwerkingsovereenkomst tussen William Properties en de gemeente Eindhoven ten behoeve van de realisatie van Meerrijk, het centrum van Meerhoven.

Binnen het kader van de projectorganisatie Meerrijk zijn in de afgelopen periode een aantal stappen gezet en processen op gang gebracht die een sturende invloed hebben gehad op de ontwikkeling van Beeldkwaliteitsvisie tot Beeldkwaliteitsplan en die tevens van belang zijn voor de verdere uitwerking en realisatie van Meerrijk.

De supervisie van de planontwikkeling van Meerrijk is in handen gelegd van het Q-team. Zoals omschreven in de Adviesnota Kwaliteitsteam Meerrijk van 6 maart 2003 functioneert dit Q-team als intermediair tussen de doelstellingen van het Masterplan Meerrijk en de verschillende gebouwde onderdelen en heeft een inhoudelijk regisserende taak daarin. De taak van het Q-team is de architectonische en stedenbouwkundige kwaliteit van de afzonderlijke plannen (bebouwing en openbare ruimte) als ook de samenhang tussen deze plannen te waarborgen, en de processen te initiëren die daarvoor noodzakelijk zijn. Het Q-team bestaat uit vertegenwoordigers van de opdrachtgevers en de gemeentelijke projectorganisatie. Tevens hebben een tweetal welstandscommissieleden zitting in het Q-team; zij dragen zorg voor een directe terugkoppeling met de Welstand, die overigens haar onafhankelijke adviserende taak behoudt. Het Beeldkwaliteitsplan zal door het Q-team met advies van de welstandscommissie worden voorgelegd aan het College van B&W en de Raad. De daarop volgende bouwplannen zullen stedenbouwkundig en architectonisch worden besproken in het Q-team op basis van de vastgestelde criteria in het Beeldkwaliteitsplan. De individuele bouwplannen zullen worden voorgelegd aan de welstandscommissie met een advies van het Q-team.

Op basis van de Beeldkwaliteitsvisie uit het Masterplan zijn eind 2002 een zestal architecten geselecteerd die intussen een begin hebben gemaakt met de globale uitwerking van de verschillende deelprojecten cq. clusters zoals die gedefinieerd zijn in het Masterplan, tot 'structuurontwerpen', op te vatten als architectonische schetsontwerpen. In deze structuurontwerp-fase werd een belangrijke rol gespeeld door een aantal workshops, die kunnen worden beschouwd als een zich herhalend afstemmingsoverleg tussen architecten, opdrachtgevers en het Q-team.

De veelzijdige inbreng en discussies in de workshops hebben daarnaast mede geleid tot de voorliggende aanscherping en verdieping van de Beeldkwaliteitsvisie tot Beeldkwaliteitsplan.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Doelstelling

Binnen het hierboven omschreven proces waarbij meerdere partijen en ontwerpers gezamenlijk vorm geven aan de 'monoliet in het park' fungeert het Beeldkwaliteitsplan als een belangrijk instrument voor het registreren van het nagestreefde precaire evenwicht tussen eenheid en verscheidenheid, tussen samenhang en afwisseling, tussen verwantschap en verschil. Zoals een dergelijke samenhang in vroeger tijden als vanzelf ontstond uit de beperkingen van de techniek en het lokaal beschikbare bouw materiaal, zal zij hier in de dialoog tussen de verschillende deelnemers aan het planproces op eigentijdse wijze tot stand dienen te komen. Doel daarbij is om het gezamenlijke (stedenbouwkundige) concept te ondersteunen en waar mogelijk te verrijken en te verdiepen in de individuele (architectonische) uitwerking.

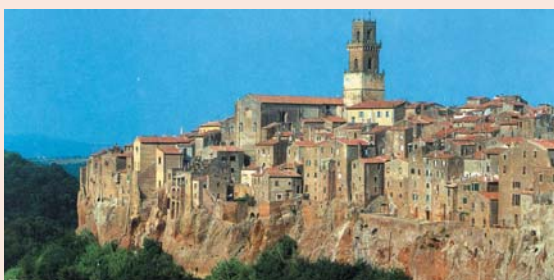
De visie die ten grondslag ligt aan het Masterplan Meerrijk dient zijn beslag te krijgen zowel in de inrichting van de openbare ruimte als in de bebouwing van het centrum, die door hun verregaande verweving in het plan feitelijk onmogelijk los van elkaar te zien zijn. De eisen en randvoorwaarden ten aanzien van de beeldkwaliteit die aan beiden worden gesteld volgen direct uit de planopzet, waarbij het klassieke onderscheid tussen openbare ruimte en bebouwing maar ten dele opgeld doet, omdat het feitelijk gaat het om een geïntegreerd complex. Om de gewenste integrale kwaliteit te bewerkstelligen richt het Beeldkwaliteitsplan zich dan ook in het bijzonder op de samenhang van het plan en de planonderdelen. Daarnaast dient het Beeldkwaliteitsplan te fungeren als handleiding voor individuele interpretaties.

De verbindende architectonische thema's die in de Beeldkwaliteitsvisie in eerste aanzet zijn gesuggereerd worden in het voorliggende Beeldkwaliteitsplan verder uitgewerkt en gespecificeerd, mede ten gevolge van voortschrijdend inzicht en de dialoog die in de afgelopen periode heeft plaatsgevonden.

Hoewel dit Beeldkwaliteitsplan een belangrijke graadmeter vormt bij de 'kwaliteitsbewaking' van de verdere planuitwerkingen heeft het geen absolute status. Bijsturingen en verbeteringen - mits breed gedragen - dienen ten allen tijden mogelijk te zijn; in dialoog met de ontwerpers zal het Q-team bij uitstek hier haar regisserende rol dienen waar te maken!

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Planconcept

Van icoon tot materiaal

Van veraf zichtbaar in een weidse parklandschap zal het centrum Meerrijk zich in een aantal jaren verheffen als een kristallijne monoliet, een versteend landschap. Een compact en autonoom object dat als brandpunt van het park, en daarmee van de hele wijk, fungeert. Een onweerstaanbare blikvanger die zich door zijn dynamische vorm naar iedere richting en vanaf ieder afstand anders toont en tegelijk onverwisselbaar is. Een icoon die Meerhoven letterlijk en figuurlijk op de kaart zet. De monoliet in het park.

Wat zich van veraf voordoet als een monoliet, toont bij benadering steeds meer facetten. Schakering en articulatie in kleur en vorm bepalen van dichterbij de indruk van Meerrijk. De gelaagde opbouw van het centrum, in hoogte oplopend naar het midden, zorgt - afhankelijk van de positie en de afstand van de waarnemer - voor een intrigerend spel van verdwijnen en verschijnen van de verschillende volumina waaruit het is opgebouwd.

Een geschakeerde menging van woningen, winkels en voorzieningen brengt het compacte centrum tot leven en bepaalt het gewenste afwisselende, 'complexe' beeld van de bebouwing van Meerrijk.

Een ring van stadswoningen, profiterend van hun ligging aan het park, omzoomt de kern met voorzieningen, waarboven zich in een complexe stapeling een verscheidenheid aan appartementen bevindt. Een viertal torens - twee hoge en twee middelhoge - vormen daarbij opvallende visuele accenten, die in hun samenspel voor een belangrijk deel het karakteristieke silhouet van het centrum bepalen.

Eenmaal binnengelokt blijkt het schijnbaar massieve object een stedelijk interieur te herbergen, een ritmische aaneenschakeling van pleinen, straten, poorten, hoven en terrassen.

De heldere hoofdopzet wordt in beweging gezet door de verschillende entreeroutes die het centrum als het ware openbreken en aanleiding geven tot bijzondere en specifieke (openbare) ruimten. Een reeks van 'kamers' waaraan de verschillende centrumvoorzieningen van de wijk gesitueerd zijn.

Het ruimtelijke hoogtepunt wordt hierbij gevormd door de reeks van het groene Esplanadeplein, het omsloten en enigszins verhoogd gelegen Stadsplein, en het Balkonplein dat een weidse blik biedt over het park. Een lager gelegen (publiek) parkeerniveau fungeert eveneens als één van de ontvangstruimtes van het centrum en vormt als het ware een tweede maaiveldniveau.

Op meerdere niveaus wordt het stenige centrum geïnfiltreerd door groenelementen. Aan de oostzijde dringt de parkachtige stoffering van Bosrijk en de Ecozone het plan binnen tot aan het centrale Stadsplein, aan de westzijde speelt het uitzicht over de waterpartij en Park Meerland een belangrijke rol. Meerrijk wordt verder 'doorgroend' door verzonken tuinen - als verbinding tussen maaiveld- en parkeerniveau -, en 'hangende tuinen' in de vorm van opgetilde binnenhoven en dakterrassen. Het park in de monoliet.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Planconcept

Vanuit een ruimer perspectief is Meerrijk op te vatten als een complexe monoliet waarin een aantal stedelijke ruimten zijn uitgespaard. Bij nadere beschouwing kunnen we het centrumplan echter ook lezen als het samenspel van een aantal slangvormige 'lichamen' die zich opkrullen tot sculpturale blokken, de Centrumblokken, verweven met een gemeenschappelijke Sokkel, de gelaagde combinatie van voetgangers-maaiveld en parkeerniveau.

Deze lezing van het plan heeft het mogelijk gemaakt op natuurlijke wijze een aantal deelprojecten te onderscheiden. De uitwerking hiervan door verschillende architecten die het Masterplan onderschrijven, dient in dialogvorm bij te dragen aan de gewenste gelaagdheid en verscheidenheid van het hart van Meerhoven binnen de eenheid en de samenhang van de monoliet. Tegelijkertijd vergt dit echter een verregaande mate van afstemming om het gewenste resultaat te bereiken. De te regisseren beeldkwaliteitsaspecten hebben dan ook voor een belangrijk deel betrekking op de onderlinge verwantschap van de Centrumblokken enerzijds, en de relatie met de Sokkel anderzijds.

De schijnbare paradox van de bewoonde monoliet opgebouwd uit 'een familie van lichamen' vindt zijn antwoord in het principe van de huid.

Een meerduidige huid - waaronder zowel gevels, daken als openbare bestratingen kunnen worden verstaan - integreert het complexe geheel van het centrum. Deze huid kan zich van plek tot plek subtiel transformeren of zelfs dramatisch opengesneden worden, maar primair dient zij te zorgen voor de samenhang, over de verschillende deelprojecten heen.

Eén van de meest essentiële beeldkwaliteitsaspecten bij de uitwerking van Meerrijk wordt daarom gevormd door de materialisatie en het reliëf van de huid. Haar gradaties in kleur en textuur zullen in belangrijke mate de gewenste 'eenheid in verscheidenheid' dienen te bewerkstelligen!

Het beeld van het versteende landschap, de kristallijne monoliet dient hier meer dan alleen figuurlijk genomen te worden. Van veraf toont het centrum van Meerhoven zich als het gloeiende rotsmassief in het parklandschappanorama, van dichtbij als het rijkgeschakeerde heuvelstadje.

Een spectrum van 'keramische' kleuren vormt de bindende ondertoon van zowel gevels als bestratingen. Van feloranje via roestbruin tot sinterblauw, één grondtoon maar altijd genuanceerd. Eenheid van veraf, meerduidigheid van dichtbij. Kleur en materiaal dienen het effect van de gelaagde opbouw en de hybride vorm van Meerrijk te versterken: een complex dat zich uit iedere richting, bij iedere lichtval, bij iedere weersomstandigheid anders toont, maar toch altijd onmiskenbaar het centrum van Meerhoven is, nu maar ook over dertig jaar; materialen dus, die ook mooi verouderen, een patina verwerven.

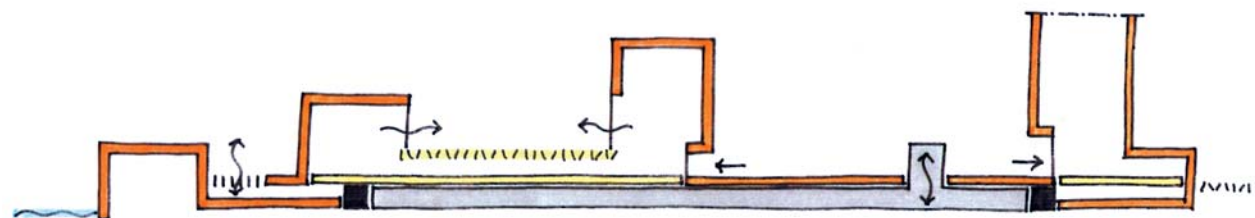
Naast de 'monoliet in het park' omvat het Masterplan voor Meerrijk nog een tweetal deelprojecten: de Hangar-cluster en de Driehoek. Voor wat betreft hun beeldkwaliteitsaspecten nemen zij een aparte positie in, die volgt uit hun respectieve stedenbouwkundige situering.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Planconcept

De cluster van onderwijs-, welzijn-, sport-, en cultuurvoorzieningen heeft een plaats gekregen in een compact complex aan het Esplanadeplein, met de bestaande Hangar als zwaartepunt. De combinatie van de monumentale allure van deze voormalige vliegtuiglods en de bijzondere publieksfunctie maakt dit gebouw tot een magneet voor heel Meerhoven.

In de noordelijke uitloper van het plangebied van Meerrijk bevindt zich een driehoekig gebied met grondgebonden woningen. Stedenbouwkundig gezien echter maakt dit planonderdeel deel uit van Zandrijk. Het vormt de sluitsteen die de parkrand van deze woonbuurt completeert.

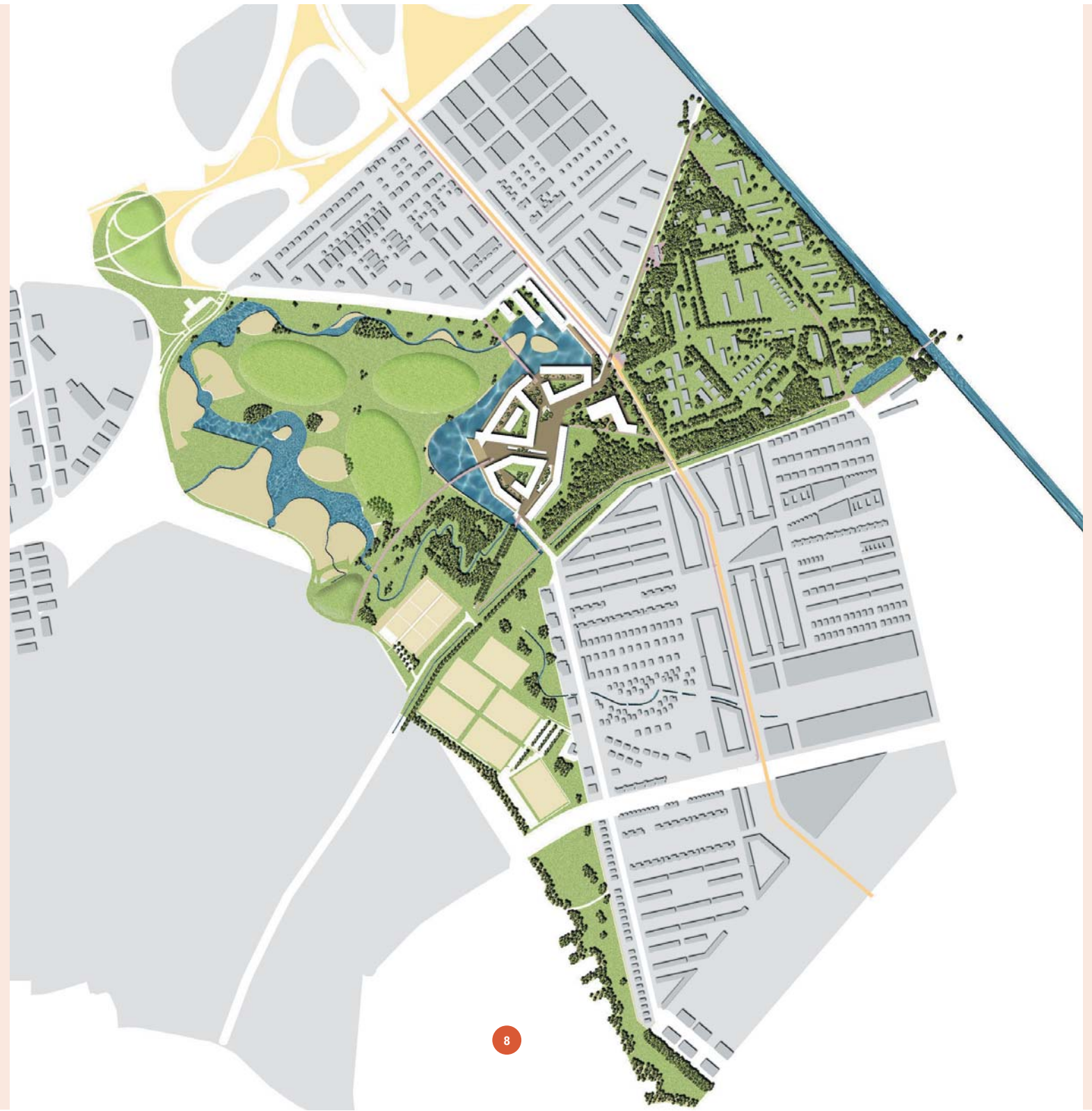
Behalve interne consistentie vertoont de (architectonische) uitwerking van Meerrijk ook een duidelijke verwantschap met de architectuur van Meerhoven als geheel. Een architectuur met een duidelijk moderne signatuur, zonder hiërarchie of retoriek, maar sensibel en ingetogen. Helder en transparant, en tegelijk complex en gelaagd; een architectuur die het planconcept verder verdiept.

huidprincipe

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

overzichts kaart
openbare ruimte Meerrijk

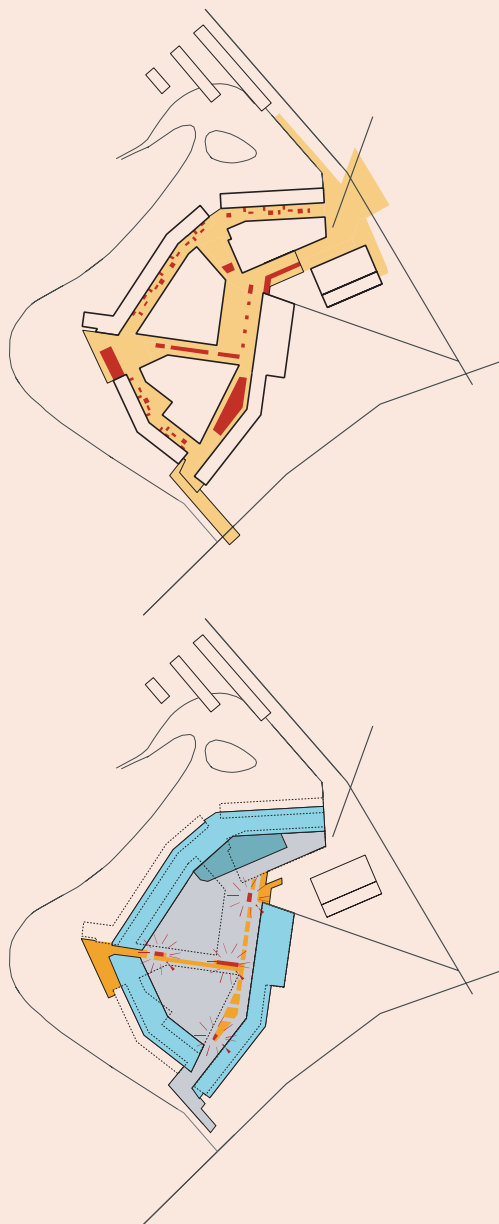
Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte

De openbare ruimte wordt een wezenlijke drager van de gewenste identiteit en uitstraling van Meerrijk. Bovendien verbindt zij bij uitstek alle verschillende deelprojecten met elkaar en is daarmee van doorslaggevend belang voor het bereiken van de gewenste samenhang van het centrumplan, de 'monoliet in het park'. Het is daarom noodzakelijk om een helder beeld te hebben van de kwaliteiten en sferen die in het centrum voorkomen.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte

Sokkel

De openbare ruimte van Meerrijk is in meerdere opzichten gelaagd. De twee-eenheid van parkeerniveau en maaiveldniveau is tegelijk bouwlichaam en openbare ruimte, sokkel en stedelijk interieur.

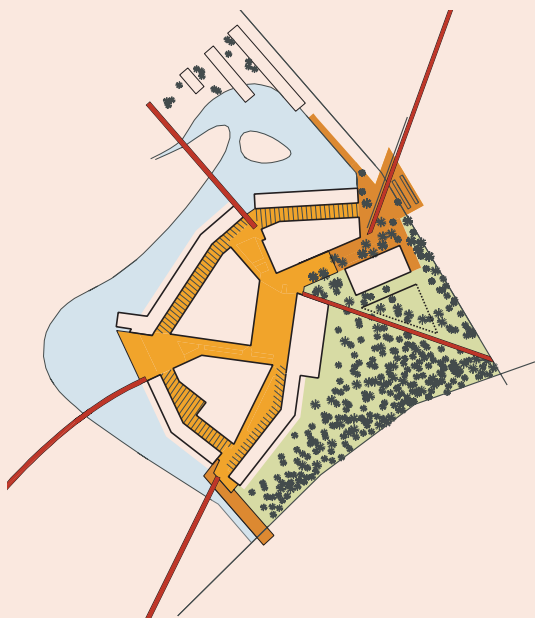
Het parkeerniveau kent een geprivatiseerde buitenring met een meer exterieur karakter, en een publiek middengedeelte met het karakter van een openbaar interieur. Deze ontvangstruimte van het centrum wordt voor het verkeer ontsloten door een tweetal monumentale toegangen, aan de noord- en aan de zuidzijde.

Het maaiveldniveau ontsluit de verschillende (winkel)voorzieningen en de hoofdentree's van de woningen. Het gebruik door voetgangers en fietsers bepaalt hier de inrichting van de - openbare - ruimte. Gemotoriseerd verkeer wordt op het maaiveldniveau slechts toegelaten als gast en conform een nader op te stellen 'regime', dat wordt uitgewerkt in de Beheervisie van het centrum.

Een netwerk van voetgangerszones en diverse stijgpunten verbinden het parkeerniveau met het bovengelegen maaiveld en vormen strategisch gepositioneerde bronpunten voor het winkelcircuit. Gekoppeld aan de stijgpunten verzorgen grote openingen met bomen, transparante zones in het dek en diagonale zichtlijnen niet alleen voor daglicht op het parkeerniveau en groen op het maaiveldniveau, maar ook voor de visuele koppeling van de twee niveaus.

De poorten, de pleinruimten en de publieke parkeerlaag behoren tot de hoofdruimten van het centrum en hebben een duidelijk openbaar karakter. De woonstraten daarentegen hebben een meer semi-openbaar karakter.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Openbare ruimte

Lopers en loopplanken

Gezien het autonome karakter van Meerrijk zijn heldere en aantrekkelijke verbindingen van het centrum met haar omgeving van eminent belang.

Een aantal smalle 'loopplanken', in de vorm van bruggen en smalle paden door de parkachtige omgeving, creëren op meerdere plaatsen een directe verbinding - gekoppeld aan een zichtlijn -, vanuit de omliggende woonwijken met de kern van het centrum.

Zowel aan de noord- als aan de zuidzijde wordt een brede 'loper' vanuit het centrum uitgerold tot in de wijk, die in karakter en materialisatie aansluit bij de openbare ruimte van de monoliet. Deze lopers vormen de hoofdentrees van het centrum voor alle verkeerssoorten; zij geven toegang zowel tot het verlaagde parkeerniveau als tot het verhoogde maaiveldniveau van Meerrijk.

De direct op het centrum aansluitende groene plandelen zoals de waterpartij in het park en de ecozone langs de Rundgraaf hebben, hoewel ze in ruimtelijke zin sterk betrokken zijn op de monoliet, een duidelijk eigen identiteit en bevestigen daarmee de autonomie van het centrum.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte

Huid

Materialisatie

De verharding van de openbare ruimte spreidt zich als een kamerbreed vloerkleed uit over het centrum; in conceptueel opzicht maakt zij onderdeel uit van de 'huid' van de monoliet. Om de gewenste samenhang te bewerkstelligen wordt het kleur- en textuurpalet van de openbare ruimte derhalve afgestemd op dat van de bebouwing.

Voor de bestrating van Meerrijk zal worden gekozen voor één of meerdere sorteringen gebakken klinkers die zich tonen als een amalgaam van de gebruikte bakstenen in de verschillende bouwblokken. Voorkomen moet worden dat de straatsteen een te neutrale positie inneemt ten opzichte van de bouwblokken en daarom is een sterke nuancering gewenst. De basistoon van de bestrating moet sterk genoeg zijn om de verschillende bouwlichamen visueel te 'dragen'. Een warme en donkere kleurstelling verdient de voorkeur; deze keuze is tevens in praktische zin ingegeven vanuit het gebruik.

In de uitwerking van de deelgebieden zullen de nuances in functie en materiaalgebruik van de verschillende ruimtes duidelijk worden. Noodzakelijke afbakeningen ten behoeve van verschillende verkeerssoorten worden op subtiele wijze in het totaalontwerp meegenomen.

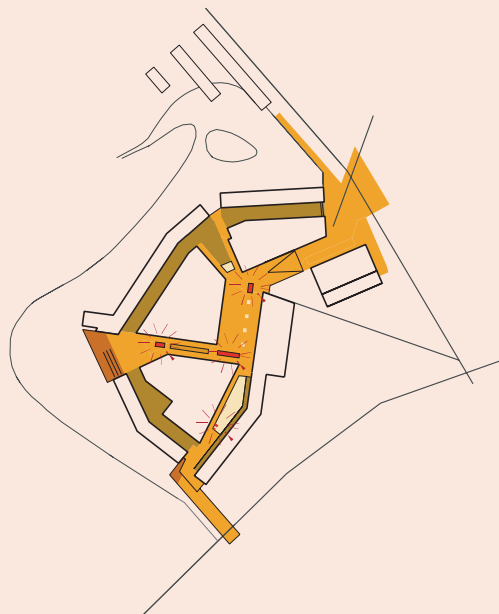
Vouwen

Het ruimtelijk beeld van de pleinen en de straten van het maaiveldniveau wordt vooral bepaald door de wijze waarop de afwatering wordt gerealiseerd. De conceptuele verwijzing naar een rotsmassief is vertaald in een afwateringsysteem dat uit gaat van een afstroom- en inzigprincipe, net zoals in de bergen. Door het creëren van hoogteverschillen tussen de bouwblokken en het lichtelijk vouwen van het maaiveld worden groeven in de pleinen gemaakt waarin het water wordt opgevangen en afgevoerd. Deze groeven accentueren zichtlijnen en benadrukken de continuïteit van de diverse openbare ruimten. Door deze opzet kunnen zeer strakke vlakken worden gemaakt en worden voor de afwatering noodzakelijke hoogteverschillen (2%) als ruimtelijk verbindend middel ingezet. Deze hoogteverschillen worden tevens benut om meer vrije hoogte, en daarmee meer 'lucht', in de parkeergarage te realiseren; daarnaast worden beeldversturende (afwaterings)buizen aan het plafond zo veel mogelijk voorkomen. Ook scheidt dit principe de mogelijkheid om water als stromend element te introduceren tot in het hart van Meerrijk in de vorm van een 'waterfeature'.

In principe lozen de goten direct op de waterpartij. Door de lange lengten en de grote af te wateren oppervlakten zullen de goten op een aantal plaatsen verzadigd kunnen raken; in dat geval zullen zij aangesloten worden op het hemelwaterafvoersysteem van het parkeerniveau, dat in principe eveneens uitstroomt in de omliggende waterpartij van het park.

De afwateringsgoten in de groeven zijn voor wat betreft hun detaillering en materialisatie uniek voor Meerrijk en bepalen daardoor voor een belangrijk deel de signatuur van de openbare ruimte.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Openbare ruimte

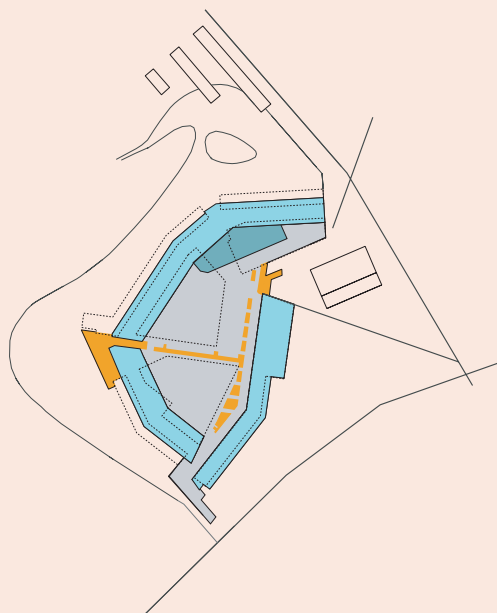
Specials

Terwijl de 'huid' als grondtoon van de openbare ruimte fungeert en de samenhang van het geheel benadrukt, zorgen de 'specials' voor verbijzonderingen, accenten en diversiteit. Zij kunnen de vorm aannemen van opvallende meubelstukken in het stedelijk interieur of van bijzondere bewerkingen van de huid (plooien, snijden, perforeren, inleggen), meestal in samenhang met de verticale stijgpunten tussen maaiveld- en parkeerniveau. Ook de bruggen ('loopplanken') en de monumentale lichtarmaturen op het Stadsplein horen tot deze categorie. De verschillende 'specials' hebben een sterke eigen identiteit en bepalen de sfeer en het karakter van de omliggende gebieden.

De materialisatie van de specials kan afwijkend, bijzonder en wellicht experimenteel zijn, waarbij te denken valt aan glas, metaal, kunststof of natuursteen; eventueel reageren zij op bijzondere details in de bebouwing. Te denken valt aan glas, metaal, kunststoffen en natuursteen.

De specials staan weliswaar op zichzelf maar zijn ook onderling gerelateerd. Vaak worden door de goten in lineaire zin verbindingen tussen de specials gelegd.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Openbare ruimte

Sferen

Parkeerniveau

De parkeerlaag wordt uitgewerkt als een tweede maaiveldlaag. Door de vele vides en perforaties is dit niveau niet louter een parkeerplaats maar een essentieel onderdeel van de openbare ruimte van het centrum, het stedelijk interieur.

De uitnodigende entrees naar de parkeerlaag voor het verkeer bevinden zich ter plaatse van de Noordpoort en de Zuidpoort van het centrum.

In het middengedeelte van het parkeerniveau bevindt zich de publieke parkeergarage die als interieur van de 'sokkel' een ruime ontvangsthal van het winkelcentrum vormt. Grote licht- en luchtgaten, een 'verzonken tuin' en royale stijgpunten - trappen, liften, hellingbanen en mogelijk ook roltrappen - verbinden de publieke garage met de hoofdruimten van het centrum op het bovengelegen maaiveldniveau. Verrassende zichtrelaties met het park en de waterpartij versterken de ruimtelijke beleving verder.

De oriëntatie wordt bevorderd door een T-vormige ontsluitingsstructuur die een relatie legt tussen de belangrijkste stijgpunten en doorzichten.

De private parkeerplaatsen bevinden zich in de buitenring, gekoppeld aan de stadswoningen en de stijgpunten van het merendeel van de appartementen. Ruimtelijk gezien maken deze parkeerruimten onderdeel uit van de bovengelegen woonstraatjes, zij hebben het karakter van een exterieur. Grote gaten in het dek, bomen, trappen en naar beneden doorlopende gevels benadrukken hier de koppeling tussen de twee niveaus.

Doorkijkjes naar het water versterken het straat-karakter.

Aan de noordentree bevindt zich de verdiept aangelegde en afgesloten laad- en loshof voor de expeditie van met name de supermarkten.

Het is uiterst belangrijk om het parkeerniveau - zowel het publieke als het private deel - zeer zorgvuldig te ontwerpen. Atmosfeer, comfort en veiligheid van deze entrees zijn van essentieel belang voor het succesvol functioneren van het hele centrum. Het gaat daarbij met name om het creëren van overzichtelijke, aangename ruimten, een heldere routing en het zorgvuldig positioneren en vormgeven van additionele functies als bergingen, installaties en vuilopslag. Een gedegen functioneel verlichtingsplan dat tevens bijdraagt aan het gewenste sfeerbeeld mag eveneens niet ontbreken.

Het interieur van de publieke parkeergarage krijgt een sobere, maar ruimtelijke uitstraling. Het totale pakket van vloeren en plafonds wordt zo dun mogelijk gehouden om een maximale vrije hoogte te bewerkstelligen. Tevens is het van essentieel belang een goede lichtval in de garages te waarborgen door het plafond strak en glad te houden en morsige schaduwzones als gevolg van zware balken of leidingtracés zoveel mogelijk te voorkomen. Hoogte en lichtval vormen de basis voor een aangename ruimtelijke beleving, verder versterkt door een lichte kleurstelling en hoogwaardige verlichting.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Openbare ruimte Sferen

Ter plaatse van de scheiding tussen publieke en private garages wordt ruimte gecreëerd voor een centrale installatie/ leidingenzone, de Aorta, van waaruit op efficiënte en strakke wijze het merendeel van de verticale schachten bereikt kan worden.

Door de hoogteligging van het parkeerniveau in relatie tot de grondwaterstand is het mogelijk om met een open elementenverharding te werken. Een strakke parkeervloer van geslepen en ongeslepen betonstenen in warme grijstonen geven de gewenste uitstraling.

De stijpunten en looproutes die aantakken naar het bovengelegen maaiveldniveau krijgen qua materialisatie een meer expressief karakter, aansluitend bij de 'huid', die plaatselijk als het ware naar binnen vouwt, of bij één van de 'specials'.

De materialisatie van de private parkeerruimten sluit aan bij de er boven gelegen woonstraatjes. Als exterieur maken zij onderdeel uit van de 'huid'. Gebakken klinkers en transparante houten dekken en trappen bepalen hier het beeld.

Stadsplein

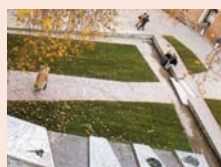
Het Stadsplein vormt de centrale verblijfplek van het centrum, die door zijn maat en ruimte verschillende vormen van gebruik uitnodigt. Rond het plein zijn de belangrijkste (winkel)voorzieningen gelokaliseerd met een nauwe betrokkenheid op het plein. De winkelplinten van de verschillende bouwblokken rondom dienen op het plein en op elkaar afgestemd te worden (zie verder onder 'plint')

Enorme lichtarmaturen scanderen de pleinruimte. In de aankleding van de openbare ruimte wordt verder extra aandacht besteed aan de stijpunten vanuit het parkeerniveau, die de twee niveaus op een soepele manier in elkaar laten overlopen. Een elegant paviljoen aan de noordzijde van het plein combineert een publieke lift met (bijvoorbeeld) een krantenkiosk.

De materialisatie van het plein volgt uit het huid-principe, in combinatie met een aantal specials die de verbinding met aangrenzende ruimten benadrukken. Straatverbanden, klinkerformaten en lijnontwatering zorgen voor een subtiel lijnenpatroon op het plein waardoor de verschillende (tijdelijke)invullingen van het plein optimaal kunnen functioneren. Nader bezien dient te worden in hoeverre aanvullende voorzieningen ten behoeve van het gebruik in het ontwerp opgenomen kunnen worden.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte Sferen

Balkonplein

In de reeks van openbare ruimtes vormt het Balkonplein een climax. De monoliet opent zich hier met een groots gebaar naar het landschapspark. Meerland ligt letterlijk aan de voeten van de centrumbezoeker. Vanaf dit balkon daalt een theatrale trappenpartij af naar een openbare vlonder direct aan de waterpartij. Tevens vindt langs deze route één van de ontsluitingen van het parkeerniveau plaats. De houten traptreden fungeren tegelijkertijd als een enorme, goed bezonde zittribune aan het park. Een belangrijke fietsroute vanuit Waterrijk en Veldhoven landt via een gekromde brug op het Balkonplein aan in het centrum. Stadsplein en Balkonplein worden gekoppeld door een beschermt straatje. In een transparante strip in het midden van dit straatje zijn aan weerszijden stijpunten opgenomen; in enkele uitsparingen is er ruimte voorzien voor groenelementen. Een elegant paviljoen met een publieke lift en een horecavoorziening vormt de oostelijke afsluiting van het Balkonplein.

Aan de voet van de toren, met een weids uitzicht over het park bevindt zich een horecagelegenheid over twee verdiepingen, die daarmee een link vormt tussen maaiveld en parkeerlaag. De terrasruimte bevindt zich eveneens op beide niveaus.

De materialisatie van het Balkonplein volgt uit het huid+specials-principe.

Esplanadeplein

Aan deze zijde opent het centrum zich naar de parkachtige Feestweide/ Ecozone, die de overgang naar Bosrijk vormt. Het Esplanadeplein fungeert als belangrijkste voorportaal van het (winkel)centrum waar een groot aantal richtingen en verbindingen bij elkaar komen - een ruimtelijk scharnier. De groene Esplanade knikt hier vanuit Zandrijk het centrum in, de halte Meerrijk van de HOV-lijn bevindt zich als het ware op het plein en de noordelijke entree, waar het merendeel van het auto- en vrachtverkeer de parkeerlaag induikt, is ook hier gesitueerd.

De OWSC-cluster, gehuisvest in de voormalige Hangar heeft eveneens haar hoofdontsluiting aan het Esplanadeplein. Een haal- en breng zone ('kort parkeren') ten behoeve van het Welzijnscluster wordt op subtiële wijze op het plein opgelost.

Het Esplanadeplein geeft op natuurlijke wijze vorm aan de hoogteverschillen tussen het enigszins opgetilde maaiveldniveau van het centrum, het verlaagde parkeerniveau en de directe omgeving van Meerrijk.

Het Esplanadeplein vormt één van de lopers die Meerrijk op uitnodigende wijze verbinden met zijn omgeving, de verharding sluit daarom direct aan bij die van het centrum. Het toegepaste groen daarentegen gaat juist een relatie aan met Bosrijk, de Ecozone en de Esplanade. Twee invloedssferen overlappen elkaar hier letterlijk. Verder ligt bij de inrichting van het Esplanadeplein het accent op een goede organisatie van de verschil-

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Openbare ruimte Sferen

lende verkeersstromen zonder te vervallen in een ruimtelijke versnippering. Met name de 'knoop' ter plaatse van de HOV-halte vraagt hierbij om extra aandacht.

Gras, bomen, verhardingen en keermuren met zitbanken bepalen het beeld van het Esplanadeplein. De speelse opstelling van de verlichting zorgt er voor dat ook 's avonds deze ruimte gelezen wordt als een entreegebied.

Parkvenster

Het Parkvenster wordt gevormd door de groene 'flessenhals' tussen Zandrijk en Meerrijk. Diagonaal tegenover "t Schuurke", een monument uit het vliegveld-verleden van het gebied dat onderdeel uitmaakt van de Esplanade, is een stedelijk balkon gesitueerd met een lange zichtlijn over de waterpartij en het Park. Een stenen keermuur, overgaand in een lager gelegen houten vlonder geeft vorm aan het niveauverschil tussen het 'balkon' en het circa drie meter lager gelegen water.

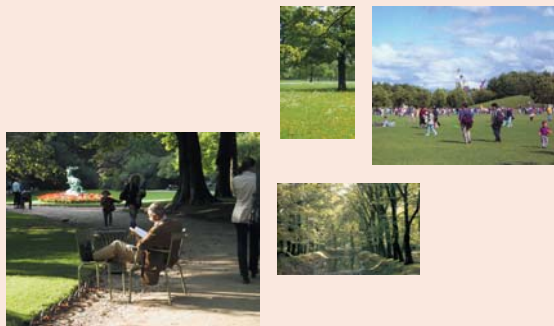
De parkzone tussen het centrum Meerrijk en de Driehoek bestaat voornamelijk uit water. Uitgangspunt is niet alleen de bebouwing aan weerszijden, maar ook de inrichting van de oevers zo verschillend mogelijk te maken: terwijl de bebouwing van Meerrijk direct verticaal uit het water oprijst, lijken de woonstroken van de Driehoek te zweven boven een veel geleidelijker overgang tussen land en water.

Feestweide/ Ecozone

Het parklandschap tussen Meerrijk en Grasrijk doet zich voor als een uitloper van Bosrijk. Langs de Rundgraaf wordt een meer beboste ecologische verbindingzone gecreëerd, aansluitend op de habitat van de beoogde doelsoorten. Dichter naar Meerrijk heeft het gebied een meer open karakter met solitaire bomen in het gras. Direct grenzend aan het centrum, aansluitend bij de buitenruimte(n) van het Welzijnscluster, bevindt zich een open ruimte die als feestweide gebruikt kan worden.

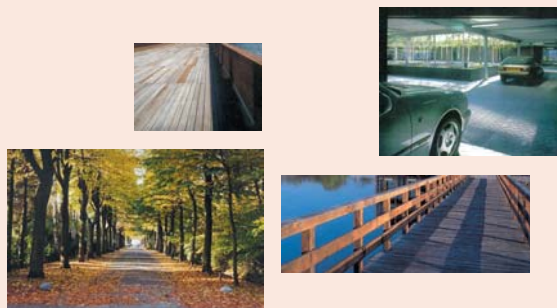
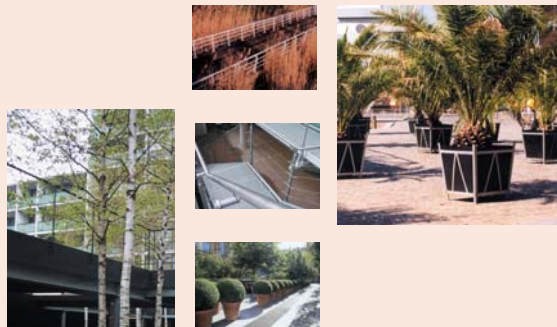
Aan de westzijde van de Hangar 'stulpt' het parklandschap zelfs even de monoliet binnen, tot aan het hart van het centrum, het Stadsplein.

Een onderstation ten behoeve van de energievoorziening zal mogelijk in het gebied een plaats dienen te krijgen.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte Sferen

Noordpoort

De Noordpoort heeft het karakter van een intiem pleintje, een zijkamer van het Stadsplein. De lange fiets-voetgangersbrug vanuit Zandrijk priemt hier in de monoliet. Een special in de vorm van een verhoogd middengedeelte van het plein fungeert als verblijfsgebied en maakt het mogelijk een aantal beeldbepalende bomen op het maaiveldniveau op te nemen. Een vide naar het parkeerniveau, afgezoomd met een lange zitbank articuleert de overgang naar het Stadsplein.

Voor het overige sluit het materiaalgebruik aan bij de andere hoofdruimten van het centrum (de huid).

Zuidpoort

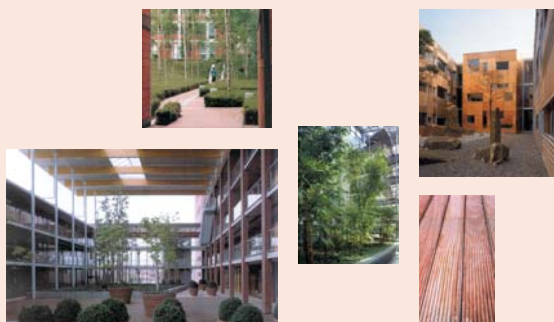
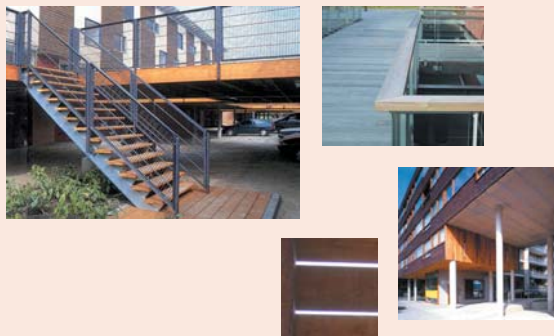
Op een meer compacte en informele wijze vormt deze zuidelijke loper van het centrum de pendant van het Esplanadeplein aan de noordzijde. Vanaf deze zijde kan het autoverkeer uit Grasrijk via een smalle doorsnijding van de Ecozone, afdalend langs de waterverbinding tussen de parkvijver en de Rundgraaf, het parkeerniveau bereiken. Een tweetal verbindingen voor langzaam verkeer takken ter plekke aan op het maaiveldniveau van het centrum, de één vanuit Grasrijk en de ander - via een brug - vanuit Waterrijk. Het water en de compact met keermuren opgeloste niveauverschillen geven deze ruimtelijke knoop het karakter van een sluis.

In het verlengde van de Zuidpoort bevindt zich een grote vide tussen het maaiveldniveau van het centrum en de parkeerlaag. De flinke hoeveelheid bomen die er in staan - en hun reeds bij aanplant forse maat - maken deze vide tot een 'verzonken tuin', een ruimtelijke tegenhanger van het opgetilde groen ter plekke van de Noordpoort. Door de vide wordt de routing van fietsers langs het zorgcluster geleid en krijgt de zijde van de stadswoningen een semi-openbare verblijfskwaliteit.

Als smalste uitloper van de hoofdruimte van het centrum wordt ook hier het gebakken klinkermateriaal toegepast; de voorruimten van de stadswoningen zijn als houten vlonders gedacht.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Openbare ruimte Sferen

Straatjes

De woonstraatjes hebben een semi-openbaar karakter, ze maken geen onderdeel uit van de primaire routing door het centrum. Een continue, circa zes meter brede rijloper verzorgt de functionele en ruimtelijke koppeling met de hoofdruimten van het centrum. Het overige deel van de straatjes wordt ingericht met een transparante en opengewerkte houten vlonder die licht en lucht brengt in de ondergelegen private parkeerruimten en tevens als verblijfszone voor de aangrenzende stadswoningen functioneert. Een drie meter brede stoepzone kan direct op de woningen betrokken worden.

De private parkeerruimten die aansluiten op het onderniveau van de stadswoningen maken deel uit van het ruimtelijk profiel van de woonstraatjes. Doorlopende gevels van de stadswoningen, vides met bomen, trappen en een verwante materialisatie benadrukken de eenheid van de twee niveaus.

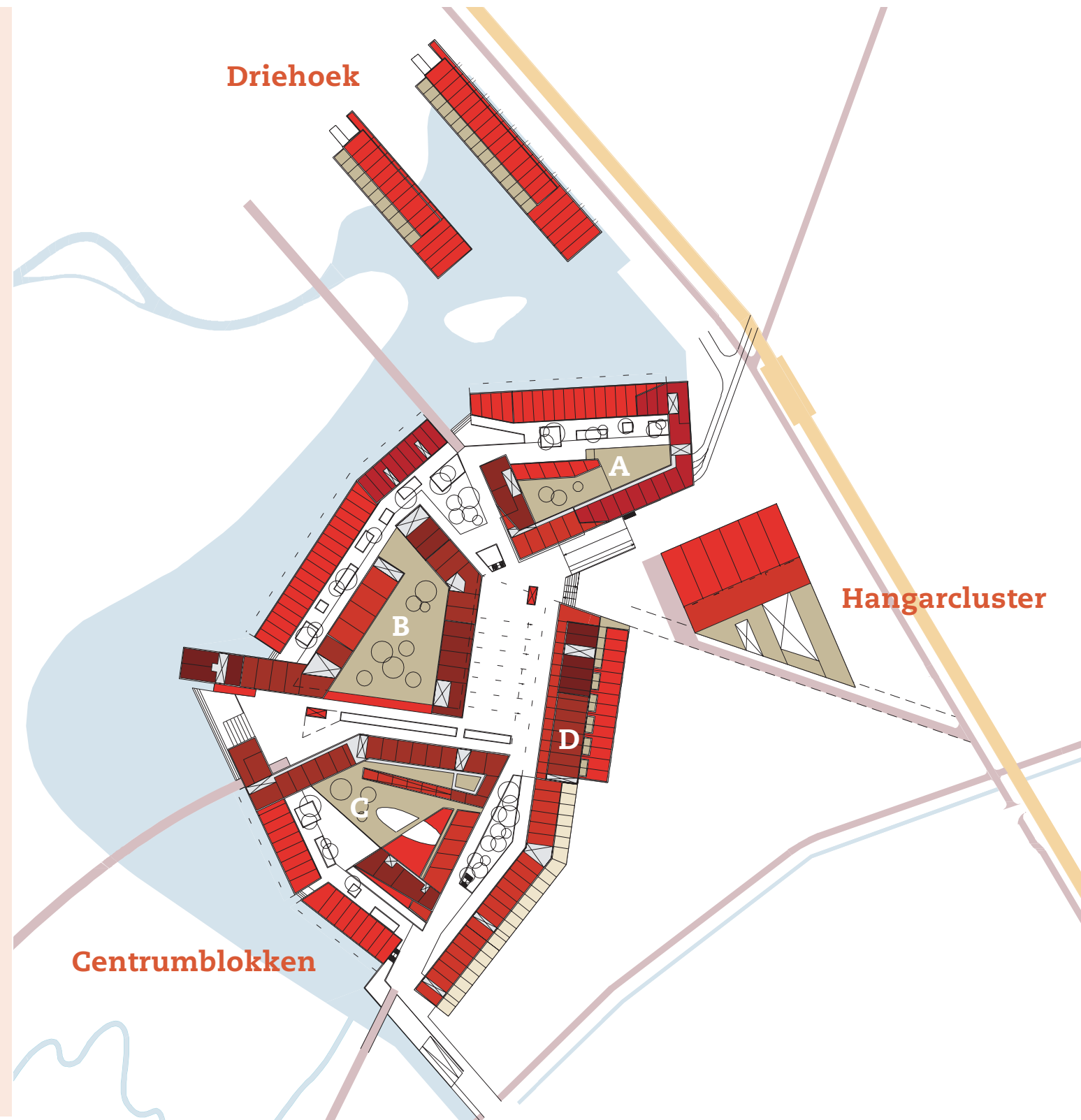
De gebakken klinkers zijn mogelijk licht afwijkend van de klinkers in de hoofdruimte. Op deze manier wordt het verschil in karakter en functie benadrukt.

Hangende Tuinen

In verschillende clusters zijn verhoogde buitenruimten opgenomen, veelal op de daken van de ondergelegen voorzieningen op maaiveldniveau. Deze semi-openbare of collectieve hoven vormen een alternatieve route door het centrum, een discontinue aaneenschakeling van 'geheime kamers'. Afgezien van hun gemeenschappelijke karakter van 'hangende tuinen' kunnen zij qua atmosfeer en inrichting juist van elkaar verschillen, inspelend op het karakter van het blok waarin zij gelegen zijn. De uitwerking van een dergelijk 'blok-interieur' dient dan ook onderdeel uit te maken van het ontwerp van het aanliggende cluster.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

overzichtskaart
bebouwing Meerrijk

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing

Voor wat betreft de bebouwing en haar beeldkwaliteitsaspecten vallen binnen Meerrijk een drietal deelgebieden te onderkennen.

Het hoofdbestanddeel wordt gevormd door de vier Centrumblokken op hun gemeenschappelijke onderbouw, zij vormen gezamenlijk de 'monoliet in het park'. Waar in de tekst sprake is van Meerrijk wordt veelal specifiek het samenhangende complex van de Centrumblokken bedoeld.

In de opzet en de ontwikkeling van het bouwvolume - houding en karakter - vertonen de Centrumblokken een sterke verwantschap. Het Beeldkwaliteitsplan dient deze verwantschap in aanleg te regisseren tot een 'familierelatie': de subtiele en gecoördineerde verweving van een aantal handschriften, duidelijk aan elkaar gerelateerd, maar toch ook onderling verschillend. Een doelbewuste mate van afstemming in karakter en expressie is daarbij zeker gewenst, een gelijkschakeling van de architectuur van de verschillende projecten is daarentegen niet de bedoeling. Het eerder beschreven spectrum van kleuren en materialen van de huid vormt daarnaast één van de belangrijkste vertrekpunten voor de gewenste samenhang.

Naast de Centrumblokken nemen de Hangarcluster enerzijds en de Driehoek anderzijds ieder een eigen positie in. Beiden zoeken het juist contrast met de Centrumblokken van Meerrijk, waarbij met name de Driehoek aansluiting zoekt bij de aanpalende woonwijk (Zandrijk).

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing Centrumblokken Lichaam

De verschillende blokken van Meerrijk gedragen zich als lichaam, herkenbaar als individuele eenheid met een identiteit, een houding (staand, liggend) en een richting (kop, staart), maar tegelijk ook als onderdeel van het geheel. Soms vooral leesbaar als sculpturaal blok, soms vooral als wand van een stedelijke ruimte. Het lichaam is een hybride, een mengvorm van verschillende (woning)typologieën en 'complexe' stapelingen, geïntegreerd door een meerduidige huid.

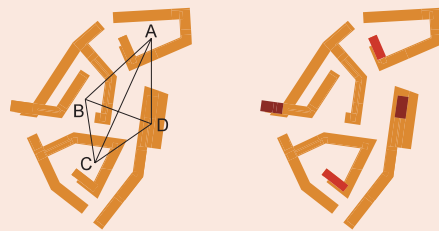
L1 De blokken van Meerrijk vormen een 'familie' met een complexe onderlinge verwantschap. Binnen deze familie vormen de middelhoge, schijfachtige torens van A en C enerzijds, en de hoge, slanke torens van B en D anderzijds, een tweetal speciale koppels.

L2 Ieder blok is leesbaar als lichaam - of als meerdere lichamen - met een kop en een staart. Dit impliceert een bepaalde mate van longitudinale continuïteit van het bouwvolume. Het lichaam verdraagt geen knip over de volle hoogte of breedte.

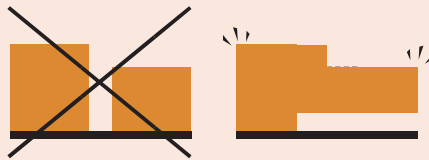
L3 'Specials' fungeren als tussenstap tussen de stedenbouwkundig/ architectonische schaal van het lichaam en de zuiver architectonische schaal van de huid. Deze schaalvergroterende compositie-elementen kunnen het karakter hebben van bewerkingen van het lichaam, snedes van de huid of uitstulpingen van het interieur. Zij zetten accenten en geven diepte aan het plan. (zie ook H10)

L4 Uit oogpunt van de gewenste samenhang tussen de blokken onderling en hun wisselwerking met de openbare ruimte maakt een voortdurende afstemming van de totaalcompositie deel uit van het beeldkwaliteitsproces.

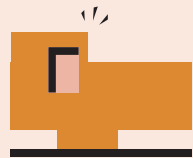
L1

L2

L3

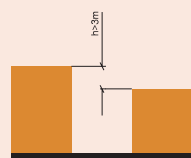
L4

Bebouwing Centrumblokken Silhouet

Het gelede en gelaagde beeld dat één van de hoofdkenmerken van Meerrijk vormt, wordt in belangrijke mate opgeroepen door het samenspel van daklijnen en - hoogtes van de verschillende blokken. Niet alleen heeft iedere cluster een hoogteaccent in de vorm van een toren, ook de meer gestrekte delen van het bouwlichaam verspringen her en der van hoogte, reagerend op de aangrenzende stedelijke ruimte, of het tegenoverliggende blok. Dakterrassen of 'specials' in de vorm van bijzondere dakopbouwen kunnen daarnaast voor een verdere articulatie van het daklandschap cq. het silhouet zorgen.

S1 Tegenover elkaar gelegen bouwdelen - al dan niet behorend tot dezelfde cluster - hebben nooit dezelfde bouwhoogte

S1

S2 De bouwlichamen hebben een getrappt silhouet. Tussen de kop en de staart verspringt de hoogte van het blok cq. de daklijn minstens één keer. Schuine daklijnen zijn hierbij alleen als uitzondering mogelijk.

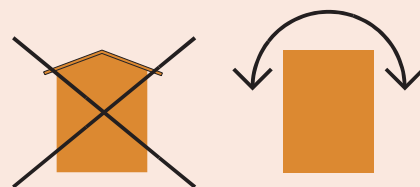
S2

S3 Met het oog op de gewenste continuïteit van de afzonderlijke blokken in de langsrichting (zie L2), en de samenhang van de Centrumblokken als geheel, zijn sterk hellende daken in de dwarsrichting niet wenselijk.

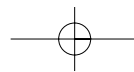

S3

S4 Alle daken van de Centrumblokken, met uitzondering van die van de vier torens, zijn zichtbaar vanuit andere blokken. Deze daken dienen daarom opgevat te worden als vijfde gevel, onderdeel uitmakend van het 'lichaam' en ressorterend onder het 'principe van de huid' (zie verder H8). Het dak als 'pet' is daarmee onwenselijk.

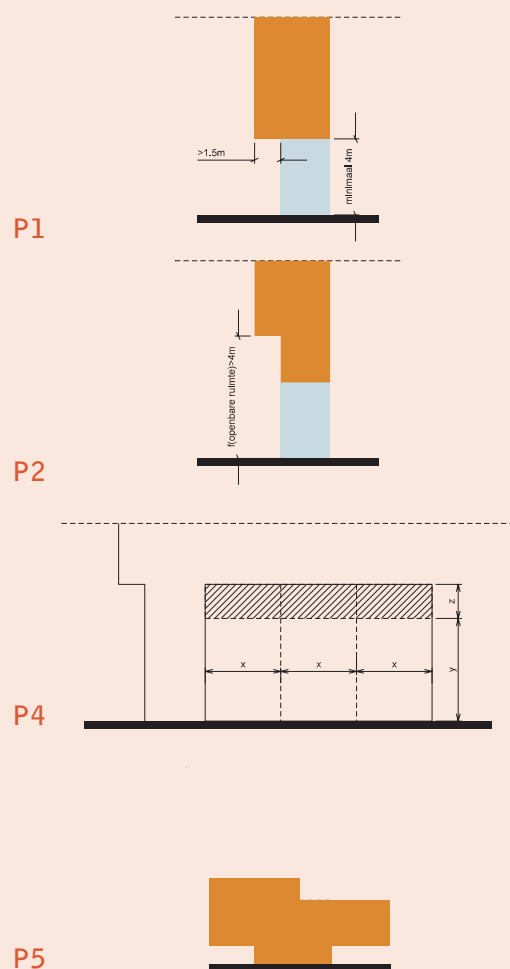

S4

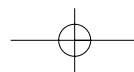

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Bebouwing Centrumblokken Plint / Voet

Een belangrijk thema wordt gevormd door de articulatie van de overgang tussen maaiveld en bebouwing, veelal overlappend met de grenszone tussen openbaar gebied en privé-domein. In Meerrijk dient dit aspect zich aan in twee varianten. Enerzijds ter plaatse van de overgang tussen Monoliet en Park (cq. waterpartij), veelal in de vorm van potentieel kwetsbare buitenruimten van de stadswoningen: de Voet. Anderzijds herkennen we de overgang tussen Blok - veelal in de vorm van winkelpuien - en de Sokkel, het bestrate openbaar gebied in het interieur van het centrum: de Plint.

- P1** Ter plaatse van de winkels dient een droogloop van minimaal 1,5 meter breed gerealiseerd te worden in de vorm van een vrij overstek op minimaal vier meter hoogte boven een terugliggende puizone. De winkelpuienzone heeft daarmee het karakter ofwel van een doorlopende uitsnede uit het bouwlichaam ofwel van de invulling onder een zwevend deel van het bouwlichaam; dit bepaalt de materialisatie van het overstek.
- P2** De architectonische hoogte van de winkelplint dient mede gerelateerd te zijn aan de maat van de aangrenzende openbare ruimte. Waar nuttig of nodig, met name ter plaatse van het Stadsplein, kan deze hoogte groter zijn dan vier meter.
- P3** Als enige uitzondering op het bovenstaande kan de bredere droogloop cq. windvang ter plaatse van de zuidgevel van blok B langs het winkelstraatje en het Balkonplein, een eigen architectonische logica volgen.
- P4** Een Winkelpuireglement ten behoeve van pui-invullingen door individuele winkeliers maakt onderdeel uit van het Beeldkwaliteitsplan en zal in een later stadium toegevoegd worden. Hierin worden per blok basisschema, materialisatie, kleurstelling, reclamevoering, veiligheidsvoorzieningen en verlichting binnen nauwe grenzen vastgelegd. Met het oog op de samenhang van het centrum is een uniformering van de winkelpuien het uitgangspunt, subtiele verschillen volgend uit de architectuur van het blok kunnen echter optreden.
- P5** De huid (zie hieronder) van het bouwlichaam dient voor een substantieel deel van de omtrek van het blok het maaiveld te raken. Voorkomen dient te worden dat lichaam en sokkel te veel losgesneden worden en alle blokken gaan zweven.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing Centrumblokken Plint / Voet

V1

V2

- V1** Meerrijk rijst op uit het water: ter plaatse van de waterpartij reikt de huid van de bouwlichamen tot aan de waterlijn; de hier gesitueerde buitenruimtes hebben een discontinu karakter in de vorm van individuele vlonders, balkons of loggia's; privacy wordt gewaarborgd door middel van bouwkundige middelen die onderdeel uit maken van de architectuur van het blok.
- V2** Ter plaatse van de Feestweide/ Ecozone (de oostzijde van cluster D) vormen de buitenruimtes een doorlopende voet in de vorm van een verhoogd terras. Ook hier wordt de privacy gewaarborgd door middel van bouwkundige middelen die onderdeel uit maken van de architectuur van het blok.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing Centrumblokken Huid

Het eerder omschreven principe van de huid draagt in belangrijke mate zorg voor de samenhang van Meerrijk. In overeenstemming met het concept van de monoliet is het bepalend voor zowel gevel als dak, als bestrating. De geleiding en de gelaagdheid in de massaopbouw van het centrum keren op een kleinere schaal terug als reliëf en textuur van wanden en vloeren: manipulaties van de huid. Schermen en negges geven gelaagdheid en diepte aan de gevels. Materiaaleigenschappen worden uitgebuit ten behoeve van een rijke schakering op detailniveau. Naast visuele spelen ook haptische overwegingen een rol: hoe voelen de toegepaste materialen aan? Aandacht voor het detail zonder daarbij het grote geheel van het geheel uit het oog te verliezen.

- H1** De huid geeft eenheid en continuïteit aan het blok en de blokken onderling. De huid kan zich over het bouwlichaam heen 'transformeren' maar blijft als zodanig herkenbaar. De huid is 'a-tectonisch' van karakter en verhult zowel de achterliggende constructie als de naakte maat van het wonen, zij benadrukt het monolithische karakter van Meerrijk. De huid kent geen visueel dominante hoofdrichting.
- H2** Het materialisatie-spectrum van Meerrijk als geheel heeft een warm karakter (zie de materialencollage in het Masterplan). Met het oog op de gewenste samenhang van de centrumbebouwing zal hierbinnen in gezamenlijk overleg tussen architecten en Q-team een 'nauw spectrum' gedefinieerd worden ten behoeve van de huid. De 'grondtoon' van het centrum wordt hiermee bepaald.
- H3** Het hoofdbestanddeel van de huid ter plaatse van de gevels - alsmede de bestratingen - wordt gevormd door baksteen. In samenhang met het bovenstaande onder H2 zal gezamenlijk een beperkte matrix van samenhangende kleuren en texturen vastgesteld worden. Uit deze matrix van sorteringen dient iedere architect er minimaal twee te kiezen die hij op eigen wijze in zijn blok kan toepassen. Een 'monoliet met nuancerings' vormt het beoogde totaalresultaat, waarbij een gebalanceerde variatie wordt gecombineerd met verrassende dwarsverbanden tussen de deelprojecten. De kleur- en materiaaltoepassing dient bij te dragen aan de beoogde 'dieptewerking' van de centrumbebouwing. Gezien het belang van dit aspect voor het totaal is 'voortdurende' afstemming hierover tijdens het ontwerpproces noodzakelijk.
- H4** De hoofdtoon van het (baksteen)kleurenspectrum is oranje-rood. Blauwgrijs gereduceerd en geeloranje vormen de uitersten, en als zodanig kunnen zij slechts in beperkte mate ten opzichte van het totaal toegepast worden. Alle te kiezen steensorteringen dienen van zichzelf genuanceerd en door en door gekleurd te zijn. Binnen het spectrum zijn zowel gladde (strengpers/ wasserstrich) als ruwe (handvorm) stenen mogelijk. De hiernaast afgebeelde reeks is een eerste indicatieve aanzet voor het gezamenlijk verder te ontwikkelen spectrum.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk Bebouwing Centrublokken Huid

- H5** Steenformaat, metselverband en voegwerk (kleur, diepte) dragen bij aan de specifieke textuur van de huid. Een dergelijke subtiele verfijning van de huid van de monoliet kan door iedere architect op eigen wijze opgepakt worden: afstemming is denkbaar, maar niet bij voorbaat noodzakelijk.
- H6** Gevelopeningen bepalen in belangrijke mate de expressie van de huid. Enerzijds door hun maat, schaal, proporties en ritmering, anderzijds door het reliëf dat zij geven: diep in de gevel, vlak of juist uitgebouwd. Het is van belang dat deze architectonische middelen bewust ingezet worden, zonder dat het leidt tot onrust, afstemming tussen de plannen is daarom noodzakelijk. Mogelijkheden voor bewassing en (optionele) zonwering dienen in een vroeg stadium door de architect in het ontwerp meegenomen te worden.
- H7** Met het oog op het effect van de monoliet spelen kozijnen een ondergeschikte rol. Ze worden ofwel 'weggedetailleerd' (kozijn achter metselwerk), ofwel 'weggeschilderd' (in 'kleur glas' of 'kleur metselwerk'). Uitbouwen van het kozijn, waarbij het lijkt of het metselwerk doorloopt achter het glas, is een andere mogelijkheid. Witte of houtkleurige kozijnen zijn mogelijk als (onderdeel van een) special.
- H8** Buitenruimtes van woningen worden opgenomen in het patroon van de huid of gegroepeerd tot special .
- H9** De van uit de torens zichtbare daken van de Centrublokken vormen een vijfde gevel die deel uit maakt van de huid (zie S4). Mede met het oog hierop dient een nader vast te stellen percentage van de daken benut te worden als (optionele) buitenruimte van de woningen. De materialisatie-opties bevinden zich in het nader af te stemmen 'nauwe spectrum'(zie H2). Te denken valt aan gekleurd grind, tegels, houten vlonders of metalen felsdaken. Ook een mos-sedumdak behoort tot de mogelijkheden, met name in de hoven (zie Hangende Tuinen)
Dakdoorvoeren worden als beeldbepalend element meeontworpen door de architect. Ook de installaties op het dak ten behoeve van de winkelruimte maken onderdeel uit van het te ontwerpen daklandschap.
- H10** Hemelwaterafvoer geschiedt in het algemeen binnendoor. Daar waar het buiten langs de gevel plaats vindt dient het onderdeel uit te maken van het architectonisch ontwerp en nader afgestemd te worden tussen de verschillende deelprojecten voor wat betreft principeoplossing en materialisatie.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing Centrumblokken Huid

H11 De huid vormt de ingetogen grondtoon waarop 'specials' zich als expressieve verbijzonderingen aftekenen (ground/ figure). Specials hebben het karakter van schaalvergroterende compositie-elementen: bewerkingen van het lichaam, snedes van de huid, uitstulpingen van het interieur of het zichtbaar worden van een 'tweede huid'(zie L3).

De materialisatie kan vrijer zijn en de wenselijkheid van afstemming tussen de blokken minder naar mate de zichtbaarheid vanuit de omgeving of het openbaar gebied van Meerrijk afneemt.

H12 De mogelijkheden tot het standaardiseren van bepaalde details of bouwelementen dienen - zowel vanuit bouwtechnisch als vanuit esthetisch oogpunt - nader onderzocht te worden in de verdere uitwerking.

Beeldkwaliteitsplan Meerrijk

Bebouwing Hangarcluster

De Hangarcluster vormt het scharnier tussen Meerrijk en Bosrijk. Waar Meerrijk een autonome 'monoliet' in het (park)landschap vormt, valt Bosrijk te karakteriseren als een gebied met kleinschalige losse blokken/ objecten in een 'continu' bos(park).

De Hangarcluster hoort functioneel bij Meerrijk, ruimtelijk/ typologisch hoort zij echter bij Bosrijk cq. de Ecozone. Dit betekent voor de Hangarcluster dat zij een objectmatig karakter, één of meerdere losse objecten, dient te hebben, eventueel verbonden door een bouwvolume dat is op te vatten als een integraal onderdeel van het parklandschap ter plekke.

Ook in de architectonische uitwerking dient de Hangarcluster te contrasteren met de Centrumblokken van Meerrijk:

- orthogonale, dan wel vloeiende, afgeronde vormen
- transparantie
- constructie als beeldbepalend element
- materialisatie aansluitend bij het bosmilieu (glas, staal, hout, voornamelijk naturel-kleuren) en contrasterend met de Centrumblokken (géén metselwerk)

Bebouwing Driehoek

In aansluiting op de structuur van Zandrijk is de Driehoek verkaveld in een aantal gelijk opgebouwde woonstroken van verschillende lengte, die als 'schepen op de helling' het park cq. de waterpartij insteken. Om het effect van autonome blokken in een open groene ruimte te versterken worden de privé-parkeer- en buitenruimten van de woningen in gebouwde vorm opgelost; tevens profiteren de woningen op deze wijze maximaal van het zicht op het park.

- woonstroken als 'schepen op de helling'
- aansluiting bij de schaal, verkaveling en architectuur van Zandrijk, contrast met Meerrijk
- contrast met Meerrijk: zachte overgang naar water d.m.v. flauwe taluds, rietkragen en doorlopende vlonders (zie ook Parkvenster)
- contrast met Meerrijk: koele kleuren en materialen;
- aandacht voor dakafwerking i.v.m. zichtbaarheid vanuit Centrumblokken

